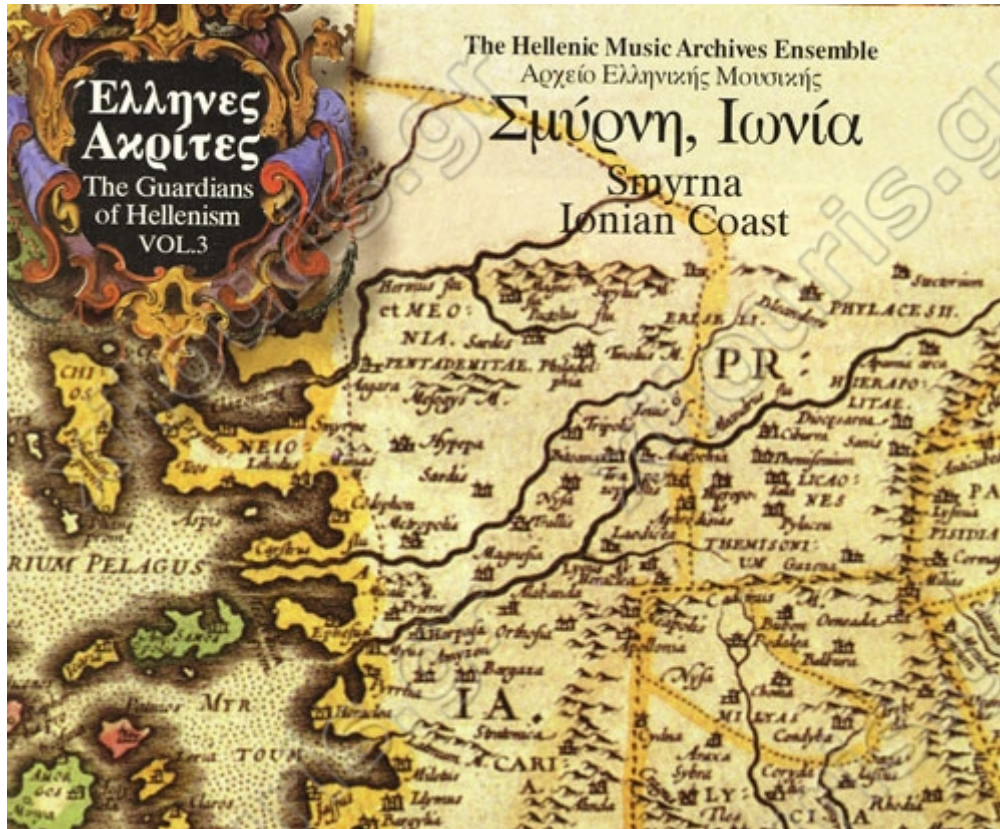
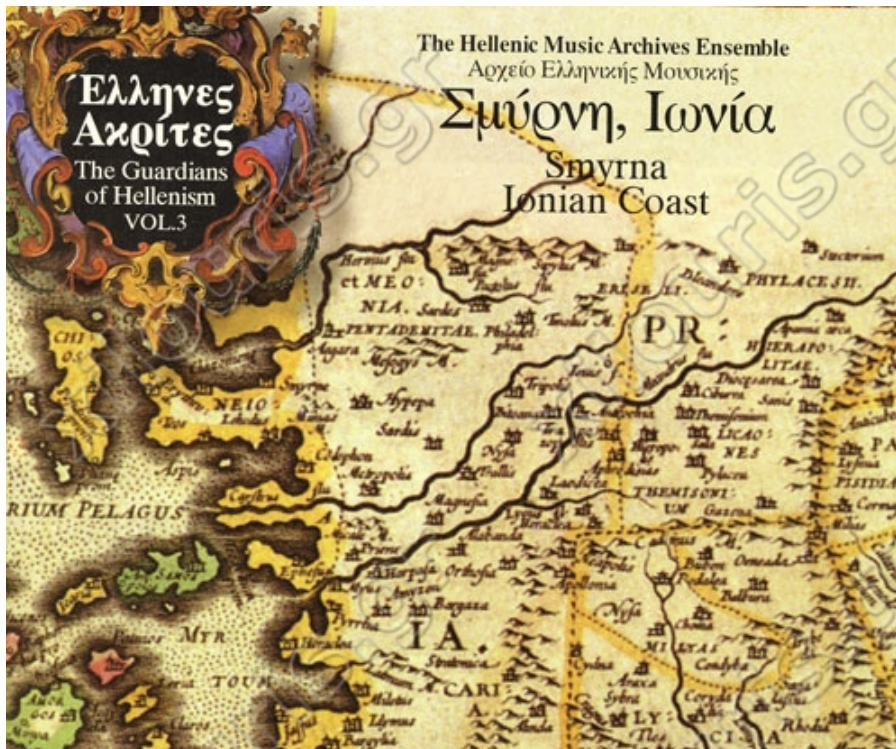

Ο Άγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ο Καραμάνος [† 19 Μαρτίου 1657], (μνήμη 6 Δεκεμβρίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μαρτύρησε στη Σμύρνη στις 19 Μαρτίου 1657, Μεγάλη Πέμπτη, η μνήμη του όμως τιμάται στις 6 Δεκεμβρίου.

Ο νεομάρτυρας Νικόλαος Καραμάνος ήταν έγγαμος και ζούσε στη Σμύρνη. Κάποτε έγινε κάποιο σκάνδαλο κι ο Νικόλαος πάνω στον θυμό του είπε ότι θα γίνει Τούρκος. Οι Τούρκοι που παρευρίσκονταν τον άρπαξαν αμέσως στον κριτή μαρτυρώντας πως είπε ότι θα γίνει Τούρκος. Ο κριτής τον ρώτησε αν είναι έτσι τα πράγματα αλλά ο Νικόλαος του απάντησε:

Μη γένοιτο ποτέ εγώ να αρνηθώ τον ποιητή και σωτήρα μου, τον αληθινό Θεό, που πρόκειται να κρίνει ζώντας και νεκρούς και να αποδώσει στον καθένα κατά τα έργα του.

Ο κριτής τότε έδωσε εντολή να τον δείρουν σκληρά, πιέζοντάς τον συνέχεια να αρνηθεί τον Χριστό. Ο μάρτυς όμως υπέμενε με ανδρεία το βασανιστήριο, επικαλούμενος το σωτήριο όνομα του Χριστού. Τον κράτησαν στη φυλακή, δέρνοντάς τον πρωί και βράδυ, χωρίς ψωμί και νερό κι όταν είδαν ότι η γνώμη του ήταν αμετάθετη, τον οδήγησαν μπροστά στον κριτή, που πάσχιζε πάλι να τον μεταστρέψει με φοβέρες ή με κολακειές. Ο άγιος ακλόνητος έλεγε μόνο :

Κι αν με ρίξετε στη θάλασσα κι αν στη φωτιά με κάψετε κι αν σε λεπτά κομμάτια με κόψετε, εγώ τον γλυκύτατό μου Ιησού δεν τον αρνούμαι.

Τότε ο κριτής διέταξε να του κάνουν περιτομή με τη βία και αυτό έκαναν οι ασεβείς, αφού του έδεσαν τα χέρια και τα πόδια σε ένα στύλο. Ο μάρτυς όμως φώναζε συνεχώς :

Τι με κόβετε ; Εγώ Χριστιανός είμαι, τον Χριστό μου πιστεύω Θεό αληθινό, Τούρκος δεν γίνομαι.

Βλέποντας ο κριτής πως ούτε με την περιτομή κατόρθωσε τίποτε διέταξε να τον ρίξουν στη φυλακή και να τον βασανίσουν.

Τριανταέξι ημέρες τον παίδεψαν, ακόμα και οι ξένοι που βρίσκονταν στη Σμύρνη συγκλονίστηκαν από τα φρικτά βασανιστήρια. Και ο άγιος υπέμενε χαίρων που αξιώθηκε να βασανιστεί για το άγιο όνομα του Χριστού.

Τελικά ο κριτής όρισε να τον κρεμάσουν και ο αοίδιμος έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου. Ήταν 34 ετών.

Άφησαν το σεβάσμιο λείψανο τρεις ημέρες στην αγχόνη. Μετά το έδεσαν από τα πόδια και αγγάρευσαν κάποιους Χριστιανούς να το ρίξουν στη θάλασσα.

Οι Φράγκοι που βρίσκονταν τότε στη Σμύρνη δωροδόκησαν τους Τούρκους και ανέσυραν το τίμιο λείψανο από τη θάλασσα και το έστειλαν στην χώρα τους , όπου και το τίμησαν, εις δόξαν Θεού.

Ο άγιος μαρτύρησε στις 19 Μαρτίου, Μεγάλη Πέμπτη, στα Συναξάρια όμως η μνήμη του τιμάται στις 6 Δεκεμβρίου.